

SAATE

Lähetäjä: Sihteeristö

Vastaanottaja: Valmistelukunta

Asia: Valmistelukunnan avajaisistunnossa 28.2.2002 pidetyt puheet

Valmistelukunnalle toimitetaan ohessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan José Maria Aznarin, Euroopan parlamentin puhemiehen Pat Coxin, Euroopan komission puheenjohtajan Romano Prodin ja Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan puheenjohtajan Valéry Giscard d'Estaingin valmistelukunnan avajaisistunnossa 28.2.2002 pitämät puheet.

**Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan José Maria Aznarin
Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan avajaisistunnossa pitämä puhe
Bryssel, 28.2.2002**

Arvoisa parlamentin puhemies
Arvoisa komission puheenjohtaja
Arvoisa valmistelukunnan puheenjohtaja
Arvoisat valmistelukunnan jäsenet,

Tänä päivänä valmistelukunta aloittaa tehtävänsä ja panee täytäntöön sen, mitä Laekenin Eurooppa-neuvostossa sovittiin, eli ryhtyy valmistelevaan laajasti ja avoimesti seuraavaa hallitustenvälistä konferenssia.

Valmistelukunta aloittaa tänään Laekenin julistuksen mukaisesti juhlallisesti työnsä pitkän ja arvokkaan poliittisen uran tehneen Valéry Giscard d'Estaingin johdolla.

Voitte vain kuvitella, kuinka tyytyväinen olen tähän tapahtumaan, ja saman voin todeta koko puheenjohtajavaltio Espanjan puolesta.

Olemme aina tarvittaessa puheenjohtaja Valéry Giscard d'Estaingin, varapuheenjohtajien Giuliano Amaton ja Jean-Luc Dehaenen sekä kaikkien valmistelukunnan jäsenten käytettävissä, jotta valmistelukunnan tehtävä saadaan asianmukaiseen päätökseen sille annetun aikataulun mukaisesti. Hyvät naiset ja herrat,

Nizza on se syy, jonka vuoksi olemme täällä tänään. Nizzassa päästiin pitkien ponnistelujen jälkeen yhteiseen sopimukseen välttämättömistä toimielinten uudistuksista, joita tarvitaan unionin laajentumiseksi ja jotka valmistelevat unionia tulevaisuutta varten.

Nizzan sopimus oli vastaus voimakkaaseen poliittiseen realiteettiin, koko maanosan uudelleen yhdistämiseen, ja se saatiin hyväksyttyä puheenjohtajavaltio Ranskan taitavan toiminnan ansiosta. Tämän jälkeen valtion- ja hallitusten päämiehet kutsuivat koolle tänään toimintansa aloittavan valmistelukunnan tietoisina siitä, että tämä uusi vaihe edellyttää uusia toiminta- ja ratkaisumalleja, jotta saataisiin aikaan "enemmän Eurooppaa" Espanjan puheenjohtajakauden teeman mukaisesti. Hyvät naiset ja herrat,

Tähän mennessä luotu Euroopan yhtenäisyys merkitsee historiallisessa kokeilussa saavutettua voittoa. Tällä hetkellä unionillamme on epäilemättä vakaa asema, joka perustuu yhteisiin politiikkoihin, sisämarkkinoihin ja yhteiseen rahaan. Tämän vuoksi en ole samaa mieltä niiden kanssa, jotka ovat havaitsevinaan yhdentymisprosessin olevan eksistentiaalisessa kriisissä.

Päinvastoin, tällainen oletettu kriisi osuu ajankohtaan, jolloin yhdentymisprosessi on erittäin dynaamisessa vaiheessa. Tästä dynaamisuudesta ovat osoituksena euron nopea käyttöönotto, uuden vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen nopea edistyminen, yhteisen puolustuspolitiikan tehokas käynnistyminen sekä talous- ja sosiaalialan uudistusprosessin vauhdittuminen. Samoin tämä dynaamisuus hyödyttää myös valmistelukunnan toimintaa sekä itse Euroopan laajentumis- ja yhdistymisprosessia.

Maailman nykytilanteen vuoksi unionin on kuitenkin nopeutettava kehitystään. Kuuluisa eurooppalainen filosofi, espanjalainen José Ortega y Gasset kehotti Euroopan valtioita yhdistymään, jotta voitaisiin torjua tässä Euroopaksi kutsutussa maailmankolkassa esiintyvää kansalliskiihkoa ja rappeutumisen riskiä. Euroopan nykyisessä rakennusvaiheessa onkin huomattava, kuinka kiireellistä on määrittää uudelleen Euroopan rooli maailmassa, joka on muuttunut syvästi vuosisadan vaihduttua.

Toisaalta menestyksemme ansiosta voimme nyt pyrkiä entistä kunnianhimoisempiin tavoitteisiin. Olen sitä mieltä, että uusiin tavoitteisiin pääseminen on mahdollista ainoastaan, jos toimintamme tärkeimpänä ohjenuorana on Eurooppa-hankkeen lujittaminen.

Tämä ei ole helppo tehtävä, vaikka se siltä voi vaikuttaakin, eivätkä sen tarkoitusperät ole konservatiivisia taikka konformistisia. Siihen kuuluu yhdentymisprosessin kahden perusajatuksen kehittäminen ja hiominen.

Ensiksikin tulevaisuutemme riippuu Euroopan kulttuurien syvän yhtenäisyyden ja niiden historiallisen moninaisuuden välisestä tasapainosta. Euroopan poliittiseen huomiseen on kuuluttava moniarvoisen perustuslain luominen, jossa kunnioitetaan kunkin jäsenvaltion oikeusjärjestystä. Kyseessä on oikeuden luominen, yhteisön oikeuden, jota Laekenin julistuksessa kuvataan sanoin "kohti Euroopan kansalaisten perustuslakia".

Toinen Euroopan yhdentymisen periaate on, että unioni ottaa asteittain hoitaakseen politiikkoja, jotka ovat tähän saakka kuuluneet jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Toimivaltuuksien parempi jako ja määrittely Euroopan unionissa ei varmastikaan ole helppo tehtävä, sillä meidän on voitava tarjota malleja ja ratkaisuja, jotka todella parantavat kaikkien eurooppalaisten arkielämää.

Meidän on ehdottomasti selvennettävä toimivaltuuksia ja rajattava ne paremmin, jos haluamme määritellä, mitä haluamme tehdä yhdessä, niin että kansalaisten on helpompi hahmottaa, mitä kukin tekee unionissa, ja näin ollen vaatia vastuullisuutta.

Tämä ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että jo toteutetussa ja vakiintuneessa Eurooppa-hankkeessa mentäisiin taaksepäin.

Meidän on jatkettava yhdessä sitä, mitä olemme tähänkin saakka tehneet yhdessä. Näin olemme jo saaneet aikaan odottamattoman korkean elintason, josta hyötyy koko Eurooppa.

Euron käyttöönotto puolestaan on nähtävä uuden alkuna eikä vanhan päätepisteenä. Tämän merkittävän hankkeen, jonka olemme juuri saaneet valmiiksi, on ohjattava työskentelyämme kohti sellaisia aloja, joilla kansalaiset – ja kansainvälinen tilanne – edellyttävät unionilta tehokkaampaa toimintaa. Näitä aloja ovat vapauten, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen viimeistely, Euroopan sosiaalisen mallin uudistaminen täystyöllisyyden saavuttamiseksi ja todellisen yhteisen ulko- ja puolustuspolitiikan kehittäminen.

Hyvät naiset ja herrat,

Euroopan yhdentyminen ei ole päämäärä sinänsä vaan keino edistää eurooppalaisen kulttuurin myönteisimpiä arvoja: kaikille ilman syrjintää kuuluvia perusoikeuksia, moniarvoisia demokratioita, jaettua vaurautta ja taloudellista kilpailua.

Tämän valmistelukunnan työn perustana olevana keskeisenä tavoitteena on suunnitella tehokas, kestävä kehityksen Eurooppa.

Tällaisessa Euroopassa kaikki kansalaiset pääsevät nauttimaan yhtäläisin edellytyksin sisämarkkinoiden, yhteisen rahan ja Euroopan sosiaalisen mallin eduista.

Suurista edistysaskelista huolimatta paljon on vielä tehtävä. Ainoastaan konkreettisten hankkeiden ja tulosten avulla kansalaiset voivat olla mukana poliittisen unionin rakentamisessa. Mikäli Euroopalla on tulevaisuutta – ja olen täysin vakuuttunut siitä, että näin on – sen on oltava jotain, johon eurooppalaiset todella uskovat, jota he kannattavat ja jota he arvostavat.

Hyvät naiset ja herrat,

Haluan välittää teille sen suuren luottamuksen, jota Eurooppa-neuvosto ja minä itse tunnemme tätä valmistelukuntaa ja sen puheenjohtajaa kohtaan. Valmistelukunnan työskentelyyn osallistuu lukematon määrä merkittäviä ja arvostettuja henkilöitä.

Luotan vakaasti siihen, että valmistelukunta ja sen puheenjohtaja kykenevät vastaamaan eurooppalaisten odotuksiin ja keskittyvät kansalaisia todella askarruttaviin kysymyksiin.

Valmistelukunnan onnistuminen riippuu sen kyvystä kuulla huolenaiheita ja odotuksia, joita yhteiskunta ilmaisee muun muassa erilaisissa kansallisissa keskusteluissa ja kansalaisfoorumissa, joiden panos otetaan mukaan valmistelukunnan keskusteluihin.

Jotta valmistelukunnan työ etenisi hyvässä järjestyksessä ja tehokkaasti, on ensinnäkin ratkaisevan tärkeää säilyttää synergiasuhde Eurooppa-neuvostoon, sillä juuri se tekee lopulliset päätökset perussopimusten uudistamisesta. Toiseksi on erittäin tärkeää, että valmistelukunnan työn kestolle varattua aikaa noudatetaan.

Vain näin hallitustenvälinen konferenssi voi hyväksyä uuden perussopimuksen nopeasti, mikä olisi

epäilemättä toivottavaa.

Vaativa ja vaikea uudistusten valmistelu ei ole valmistelukunnan ainoa haaste. Sen on lisäksi vahvistettava jo Euroopan unionin perusoikeuskirjaa laadittaessa käytetyn menettelyn käyttökelpoisuus.

Tämän mallin vakiinnuttaminen merkitsisi erittäin merkittävää askelta vakiintuneen päätöksentekojärjestelmän välttämättömän kehittämisen tiellä. Se olisi myös yksi syy lisää antaa valmistelukunnalle sen ansaitsemaa tunnustusta, jos se onnistuu muotoilemaan käyttökelpoisia ehdotuksia, joilla vahvistetaan Eurooppa-hanketta, syvennetään yhdentymistä ja edistetään Euroopan unionin perussopimusten kirjoittamista perustuslain muotoon.

Lopuksi haluan onnitella kaikkia valmistelukunnan jäseniä, sillä tämän suuren vastuun kantaminen on kunniatehtävä. Toivon, että ponnistelunne palkitaan onnistumisella.

EUROOPAN PARLAMENTIN PUHEMIEHEN PAT COXIN PUHE

Euroopan unionin tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan

juhlallisissa avajaisissa

Bryssel, 28. helmikuuta 2002

Minulla on Euroopan parlamentin puolesta suuri ilo toivottaa teidät tänään tervetulleiksi istuntosaliimme - paikkaan, jossa ajatus tästä valmistelukunnasta syntyi. Otan nyt itsellemme tämän kunnian, koska toivotamme teille suurta menestystä ja kaikkihan haluavat osansa menestyksestä.

Lokakuussa 2000, ennen Nizzan sopimuksen tekemistä, Euroopan parlamentti hyväksyi mietinnön perussopimusten muuttamisesta perustuslain muotoon ja kehotti perustamaan valmistelukunnan. Silloin pidimme valmistelukuntaa toivottavana asiana. Nizzan sopimuksen jälkeen Euroopan parlamentti vakuuttui siitä, että valmistelukunta on välttämätön.

Tämä päivä menee Euroopan unionin perussopimusuudistusten historiaan päättäväisenä ja vallankumouksellisena askelena kohti eurooppalaista demokratiaa ja parlamentarismia.

Valmistelukunta pyrkii edistämään avoimuutta, innovaatiota ja luovuutta.

Viisikymmentä vuotta sitten, maanosamme jakaneen tuhoavan sodan jälkeen, sukupolvi Euroopan johtajia näki liiankin selvästi, mitä oli, mutta he olivat valmiit uneksimaan siitä, mitä voisi olla. Heillä oli rohkeutta seurata eurooppalaista vakaumustaan. He avasivat Euroopalle tien kohti sovintoa ja edistystä, ja tätä polkua kukaan ei ollut aikaisemmin kulkenut. Me saamme nyt hyödyn tästä perinnöstä ja heidän kaukokatseisuudestaan.

Tänään meidän sukupolvemme eurooppalaiset ovat kokoontuneet tänne, kun Eurooppa jälleen tarvitsee meitä. Olen erityisen mielissäni siitä, että tämä valmistelukunta edustaa todellakin koko maanosaa. Toivotan tähän pöytään tervetulleiksi erityisesti ystävämme ja kollegamme ehdokasvaltioista. Meidän haasteemme, teidän haasteenne, on myös sukupolven haaste:

- Meidän on määriteltävä ja uudistettava tätä paikkaa ja tätä aikaa varten se, mikä on nyt Euroopan yhteinen tarkoitus, sen lisäarvo ja sen yleiset vastuut.

- Meidän on kartoitettava tiemme eteenpäin.

- Meidän on huolehdittava siitä, että se, mitä me teemme ja miten me sen teemme, on tehokasta, avointa ja demokraattisesti vastuullista ja ennen kaikkea vaikuttaa mielekkäällä tavalla kansalaistemme elämään.

Euroopan parlamentti pitää erityisen tärkeänä vuoropuhelua kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa. Korostaisimme, että teidän ei pidä olla vain puhuva vaan myös kuunteleva valmistelukunta.

Toivomme hartaasti, että tämä valmistelukunta valmistelisi tietä pysyväle vuoropuhelulle kansojemme, työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan, valtioiden ja alueiden kanssa.

Kun noudatatte parlamentarismia, työnne on julkista, se tapahtuu julkisuuden valokeilassa ja sitä voidaan seurata samanaikaisesti videolähetyksenä Internetissä Euroopan parlamentin www-sivuilla. Teidän on annettava merkki avoimemmasta Euroopasta.

Pohtiessamme yhteistä tulevaisuuttamme meidän pitäisi kunnioittaa sitä, mikä on ennenkin palvellut hyvin eurooppalaisten etuja. Toimielinten tasapainoon ja erioikeuksiin liittyen Euroopan parlamentti korostaa tarvetta säilyttää järkevästi olematta konservatiivinen.

Täällä aloitettavan valmistelukunnan koetinkivenä on sen kyky valjastaa yhteinen viisaus ja tahto, uudistaa tasapainoisesti ja käytännöllisesti sitä, mitä me teemme yhdessä eurooppalaisina ja miten me sen teemme, ja tehdä tämä kaikki tavalla, joka palvelee ratkaisevasti seuraavaa hallitustenvälistä konferenssia, jossa käsitellään perussopimusten uudistamista.

Euroopan parlamentti, joka toimii aktiivisesti tässä prosessissa ja on osaltaan mahdollistanut sen, toivottaa teille onnea ja menestystä.

Puheenjohtajiston takana näette Euroopan symbolina olevan lipun, jossa on kaksitoista tähteä. Me olemme poliitikkoja, joten meidän on tietenkin oltava pragmaattisia ja pidettävä jalat maassa; mikään ei kuitenkaan estä meitä katsomasta tänään edessänne oleviin tähtiin ja uneksimasta yhteisestä tulevaisuudesta, jonka haluamme kuvitella ja luoda.

Kun nyt puhutaan unelmista, haluan päättää puheeni tänä erityisenä päivänä Nobelin kirjallisuuspalkinnon saaneen irlantilaisen William Butler Yeatsin sanoin:

"Olen levittänyt uneni jalkojesi alle; astu varoen, sillä astelet ylitse unieni".

Speech by Prof. Romano Prodi
President of the European Commission
Opening session of the Convention on the future of Europe
European Parliament
Brussels, 28 February 2002

Ladies and gentlemen,

There are times when peoples are called on to affirm and define their reasons for being together.

For the peoples of our Europe such a moment has arrived.

You, the representatives of the States, institutions and peoples of Europe have come together in this Convention today because integration has been more successful than we could ever have hoped.

You are together here because a whole continent is considering its own future.

It is your task to find the answers, answers worthy of the prize at stake.

The central question you are called upon to answer is not technical.

It goes far beyond simple mechanisms, rules and institutional structures.

Because Europe is far more than just that.

Fifty years ago, clear-headed, courageous and far-sighted men succeeded in embarking on a totally new course.

Those men chose reconciliation rather than war, peace based on interdependence rather than mutual destruction, the rule of law rather than the "might is right" approach. They laid the foundations for a Community of peoples and States.

Completely new supranational institutions were constructed and, in the course of time, consolidated.

Working alongside the Member States meeting in the Council, there is a Commission to safeguard general European interests, a Parliament elected by universal suffrage to represent the people of Europe and a Court of Justice to ensure that the rule of law prevails.

This collaboration has created a new European identity.

It has encouraged exchange on an unprecedented scale.

It has enabled and produced stability and growth.

And lastly, it has brought about the birth of the euro, which has been welcomed with enthusiasm all over Europe.

Thirteen years have elapsed since the peoples of Central and Eastern Europe, who until then had been deprived of their liberty, took their futures into their own hands and chose the way of democracy.

Today, those peoples whose representatives I welcome with deep feeling and in friendship - are asking to join with us.

We must answer this request with a firm yes, renewing and extending the European political pact.

The flaws in Community integration which definitely exist and must be ironed out are nothing when compared with what we have managed to build and what we can and must still achieve.

The enlarged European Union, Greater Europe can be a success.

We have the capacity to make it happen.

But what is the project for the Europe of the future?

I believe that it means meeting these four challenges.

Firstly, as Europeans, we must take our share of the responsibility for peace and development in the world.

Indeed, the future of the world is at stake, the lives of millions of human beings forced to live in indescribable poverty and the fate of the innocent, who are forced to pay the highest price for senseless wars.

And none of our States, acting alone, can do this.

As Europeans, we must also defend a balanced model of society able to reconcile economic prosperity and solidarity.

Our prosperity and way of life are closely linked to the balance between growth, social justice and environmental protection.

And our capacity to create growth and employment is dependent on the single currency and the single market, both of which are based on a common system of rules.

Furthermore, as Europeans, we must guarantee freedom while adhering to the principles of security.

Our history and our culture do not allow us to separate security, justice and liberty.

When dealing with terrorism and crime that do not stop at borders or with large-scale migrations, we can only act on a European scale.

Lastly, we Europeans must stake our futures on making Europe a centre of intellectual and scientific influence and of innovation.

Because in the field of intelligence Europe cannot allow itself to be left behind.

Once you have defined the project for the Europe of the future, then, and only then, Members of the Convention, will be the moment to address the more specifically institutional problems.

Let me share a few brief thoughts with you on this subject.

We have to give ourselves a Constitution, which marks the birth of Europe as a political entity.

However, we must not forget the unique nature of European integration.

The European Union is unique in that it is a union of peoples and States. The real aim is not to build a superstate. Why do so now, at a time when classical State models are increasingly incapable of managing globalisation? The real aim, a combination of realism and vision, is to continue developing this unique structure towards an increasingly advanced supranational democracy.

A European democracy based on the peoples and the States of Europe.

To do so, we have to adapt the major principles underlying our national democratic traditions to the unique structure of Europe. These are:

- the separation of powers;
- majority voting;
- public debate and a vote by the people's elected representatives on all legal texts;
- approval of taxes by Parliament.

The Union's decision-making system needs to be overhauled.

We need new, simpler and more transparent procedures for taking and implementing decisions.

Tasks and responsibilities currently assumed at Union level can and must be reviewed and devolved to the Member States. The Commission will not shirk its responsibilities and is ready to play its part, to change in accordance with Europe's new needs. It is ready to redefine its own tasks to take on new responsibilities in fields where the future of Europe is at stake. It is also ready to give up part of its powers if this contributes to the greater common good. All the Institutions here represented have in fact the duty to call themselves into question in the context of this Convention.

The Commission is the guardian of the Treaties.

This means ensuring that the European Union evolves in a way that is true to itself.

It does not mean preserving at all cost what time calls on us to change.

While recognising and respecting the great cultural and spiritual traditions that are at the heart of Europe, we must work to bring about a genuine reform of the Union.

A reform that is both far-reaching and faithful to the great principles that have provided the basis for our success.

We must move towards "an ever-closer union among the peoples of Europe" because young Europeans will be unable to identify with a limited, straitjacketed project.

- We must share sovereignty if we are able to exercise it in any real sense (as we have done in the case of the currency).
- We must recognise the need for institutions which are responsible for the general interest.

- We must ensure that all States are treated equally.

Members of the Convention,

Europe is not an alliance. It is the shared home of the citizens of Europe. It is the new protagonist of the new century.

For this reason it cannot be based on the laws of the few largest, strongest or most senior members of the European club.

The European Union is a "union of minorities" where no State may have the right to impose itself on others.

It cannot be satisfied with being a loose coordination incapable of resisting strong pressures.

Fifty years ago, Jean Monnet promoted the High Authority of the European Coal and Steel Community, convinced that an institution entrusted with defending a higher interest should ensure that everyone fulfilled one's undertakings.

On the basis of this conviction you, the Members of the Convention, will need to promote solid institutions.

The Union is not, nor should it become a new League of Nations, reduced to impotence by selfishness and the right of veto.

The European Union offers a harmonious model of supranational democracy.

It is the only real attempt to globalise democratically, in such a manner as to provide rights and growth.

For this reason it can play a very special role in the world today and tomorrow.

I am confident that you will succeed in giving our continent the institutions its unique position requires, institutions in keeping with its past and capable of meeting the challenges we face in tomorrow's world.

Within the Convention, the Commission will be represented by Commissioners Barnier and Vitorino. It will provide its full and enthusiastic contribution, drawing on all its own experience and expertise.

PUHEENJOHTAJA VALÉRY GISCARD D'ESTAINGIN

AVAJAISPUHE

EUROOPAN TULEVAISUUTTA KÄSITTELEVÄSSÄ

VALMISTELUKUNNASSA

Haluan osoittaa kiitokseni

neuvoston puheenjohtajalle (valmistelukunnan perustamisesta)

Euroopan parlamentin puhemiehelle (kokouspaikan tarjoamisesta ja yhteydenpidosta ainoan vaaleilla valitun eurooppalaisen toimielimen äänestäjiin)

komission puheenjohtajalle (innoituksesta ja komission kokemuksen jakamisesta kanssamme).

Mesdames, Messieurs,

Ladies and Gentlemen,

Meine Damen und Herren,

Signore e Signori (IT)

Señoras y Señores (ES)

Dames en heren (NL)

Mine damer og herrer (DK)

Κυρίες και Κύριοι (GR)

Minhas Senhoras e Meus Senhores (PT)

Hyvät naiset ja herrat (FI)

Mina damer och herrar (SV)

Szanowni Państwo (PL)

Te olette Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan jäseniä.

Olette valmistelukuntalaisia.

Tässä ominaisuudessa teillä on samat vaihtoehdot kuin muilla poliittisilla elimillä: onnistua tai epäonnistua.

Yhtäällä ovat lukemattomat epäonnistumisen mahdollisuudet. Toisaalla mahdollisuus onnistua.

Epäonnistumisemme ajaisi Eurooppa-hankkeen tuuliajolle, eikä silloin kyettäisi luomaan järjestelmää, jolla laajentumisen jälkeen maanosamme hallittaisiin tehokkaasti ja suurelle yleisölle ymmärrettävällä tavalla. Viisi vuosikymmentä sitten luotu järjestelmä kohtaisi rajansa ja sitä voisi uhata hajoaminen.

Jos onnistumme, eli jos kykenemme ehdottamaan sellaista Euroopan unionia, joka vastaa sekä maanosamme että 21. vuosisadan vaatimuksia ja joka korostaa maanosamme yhtenäisyyttä ja kunnioittaa sen monipuolisuutta, voitte palata kotinne, olitte sitten Italian eurooppalaisia, Englannin eurooppalaisia, Puolan eurooppalaisia tai muita, muassanne tunne siitä, että olette onnistuneet vaatimattomalla mutta tehokkaalla tavalla Euroopan historian uuden luvun kirjoittamiseen.

*
* *

Haluaisin näin ennen kuin valmistelukunta aloittaa työnsä tähdentää sitä, kuinka tärkeää työskentelymme on Euroopalle ja jopa koko maailmalle. Haluaisin myös mainita, että tehtävämme on vaikea, koska siinä valtiot ja ihmiset yhdistävän liikkeen dynamiikka tekee tietä ajatuksen ja menetelmän kurinalaisuudelle. Lopuksi vetoan teidän innostukseenne, arvoisat valmistelukuntalaiset, sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden johtajien että kaikkien Euroopan kansalaisten innostukseen, niin kaikkein vanhimpien, jotka ovat kärsineet julmista taisteluista, kuin kaikkein nuorimpien, jotka toivovat Euroopasta laajaa vapauksien ja mahdollisuuksien aluetta.

*
* *

Eurooppa-neuvosto ei olisi voinut selkeämmin korostaa työskentelymme merkitystä kuin perustamalla tämän voimakkaan valmistelukunnan, jonka jäseniä te olette.

Tämä 105 hengen ryhmä ymmärtää täysin meille esitetyn haasteen vaativuuden:

- Valmistelukunta tukeutuu kahteen korkea-arvoiseen varapuheenjohtajaansa, Giuliano Amatoon ja Jean-Luc Dehaeneen, joka ovat toimineet kaikkein korkeimmissa tehtävissä kahdessa perustajajäsenvaltiossa.
- Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien ja hallitusten edustajien joukossa olevat merkkihenkilöt pohtivat eurooppalaisen keskustelun peruskysymyksiä ja takaavat korkeatasoisen vuoropuhelun kansallisten elinten kanssa, joille he ovat välttämätön yhteyshenkilö.
- Tässä yhteydessä osoitan sydämelliset kiitokseni niille elimille, jotka nimeämällä edustajikseen naisia vastasivat myönteisesti vetoomukseeni.
- Komission kaksi edustajaa jakavat kanssamme suuren asiantuntemuksensa ja käytännön kokemuksensa Euroopan yhteisöstä.
- Ehdokasvaltioiden vahva 39 jäsenen edustus tarjoaa valmistelukunnalle selkeän käsityksen kyseisten valtioiden pyrkimyksistä ja siitä asemasta, missä ne toivovat olevansa Euroopassa.
- Valmistelukunnan pääsihteerinä toimii korkeassa asemassa oleva diplomaatti, jolla on kokemusta Euroopan yhteisön toimielimistä. Kiitän Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta siitä, että se on vaikuttanut myönteisesti pääsihteerin nimittämiseen.

Pääsihteeristön pieni ryhmä nuoria ja lahjakkaita henkilöitä, jotka on valittu yksinomaan ansioidensa perusteella, muodostaa, olen siitä varma, Eurooppa-hankkeen kaikkein loistavimman aivoriihen ja takaa työskentelymme johdonmukaisuuden ja järjestelmällisyyden.

*

* *

Valmistelukunta nivoutuu Euroopan rikkaaseen ja runsaaseen historiaan.

Jean Monnet'n, Konrad Adenauerin, Paul-Henri Spaakin ja Alcide de Gasperin ajoista kuljettu matka on jättiläismäinen, lähes uskomaton harppaus.

Jo teidän kaikkien läsnäoloa tässä salissa olisi aikoinaan ollut vaikea kuvitella. Se oli briteille, saksalaisille, ranskalaisille ja hollantilaisille vain haave kuutisenkymmentä vuotta sitten ja tšekeille, unkarilaisille ja romanialaisille noin viisitoista vuotta sitten.

Eurooppa on mennyt eteenpäin askel askeleelta, sopimus sopimukselta. Tien varrella on ollut osittaisia sopimuksia ja kriisejä, jotka on nopeasti voitettu. Kaikkein merkittävin piirre on se, että Eurooppa on voinut tiettyinä hetkinä vaikuttaa pysähdyksissä olevalta, mutta se ei koskaan ole perääntynyt.

Vaihtamalla rahansa huomiota herättävää sopeutumiskykyä osoittaen ja yleisen innostuksen vallitessa 302 miljoonaa eurooppalaista torjuivat heihin kohdistuneen moitteen kaavoihin kangistumisesta ja osoittivat voivansa hyväksyä sen, mitä he pitävät kannatettavana ja hyödyllisenä.

Koko kuljetun taipaleen Euroopan toimielimet, neuvosto, Euroopan parlamentti, komissio ja tuomioistuin ovat täyttäneet tehtävänsä, josta niille on annettava tunnustus.

Samalla on kuitenkin todettava, että nämä menettelytavat ovat tulleet tiensä päähän. Euroopan yhdentymisprosessi antaa merkkejä väsähtämisestä, kuten Laekenin julistuksessa todetaan.

Päätöksentekomenettelyt ovat monimutkaistuneet niin paljon, että suurella yleisöllä on vaikeuksia ymmärtää niitä. Viimeiset sopimukset Maastrichtista lähtien ovat olleet hankalia neuvotella, eivätkä ne ole täyttäneet niille alunperin asetettuja tavoitteita. Toimielimissä käydyissä keskusteluissa kansalliset edut ovat usein menneet Euroopan yhteisen hyvän edelle. Lisäksi äänestämättä jättäminen Euroopan parlamentin vaaleissa on saavuttanut huolestuttavan tason; vuoden 1999 vaaleissa se ylitti ensimmäistä kertaa hyvin symbolisen 50 prosentin rajan!

Sopeutumisvaikeudet koskettavat Euroopan unionin kaikkia rakenteita. Laajentuneessa Euroopassa ne tulevat entistä merkittävimiksi.

Meidän on voitava ratkaista ne Euroopan ja koko maailman hyväksi.

Nykyinen maailma tarvitsee voimakkaan, yhentyneen ja rauhanomaisen Euroopan.

Maaailman kannalta olisi parempi, jos se voisi luottaa Eurooppaan, Eurooppaan joka esiintyy yhtenäisesti, ei vain kunnioittaakseen solmimiaan liittoja vaan myös voidakseen korostaa aina tarvittaessa suvaitsevaisuutta ja maltillisuutta, erilaisuuden hyväksymistä ja ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Ei pidä unohtaa, että Antiikin Kreikan ja Rooman aikojen ja valistuksen vuosisadan välisenä aikana maanosamme lahjoitti ihmiskunnalle kolme vahvaa ihannetta: järjen, humanismin ja vapauden.

Kaikkien kannalta olisi todellakin parempi, jos Euroopan ääni kuuluisi.

Jos onnistumme, 25 tai 50 vuoden kuluttua – sama aika kuin nyt on kulunut Rooman sopimuksen tekemisestä – Euroopan rooli maailmassa on muuttunut.

Silloin Eurooppaa kunnioitetaan ja kuunnellaan, ei ainoastaan talousmahtina, jota se jo on, vaan poliittisena mahtina, joka keskustelee tasavertaisesti maailman suurimpien – nykyisten tai tulevien - mahtitekkijöiden kanssa ja jonka käytettävissä ovat keinot, joiden avulla se voi puolustaa arvojaan, taata turvallisuutensa sekä toimia aktiivisesti kansainvälisen rauhan hyväksi.

Hyvät valmistelukunnan jäsenet, meidän työmmme on vain yksi askel uuden Euroopan luomisessa, mutta se askel on välttämätön, jotta voimme antaa monikansalliselle hankkeellemme uutta potkua.

*

* *

Euroopan tahdin hidastuminen johtuu useista tekijöistä, eritoten tehtävien päällekkäisyydestä, menettelyjen monimutkaisuudesta ja ehkä myös poliittisen tahdon heikentymisestä, mutta ennen kaikkea arvelen sen johtuvan siitä, että on vaikea yhdistää voimakas tunne Euroopan unioniin kuulumisesta ja kansallinen identiteetti.

Tämä vaikeus on jo nyt olemassa. Mutta tulevaisuudessa sitä korostaa entistä enemmän Euroopan unionin toimintaan osallistuvien valtioiden suuri määrä ja moninaisuus.

Tämä vaatimus on suhteellisen uusi. Euroopan yhdentymisen ensimmäisinä vuosikymmeninä, kun kansalliset identiteetit pysyivät jopa yhtä vahvoina kuin silloin kun niiden suojelemiseksi tai laajentamiseksi käytiin kiivaita yhteenottoja, ja Eurooppa-hanke koski vain pientä, suhteellisen yhtenäistä Eurooppaa, ainoana tehtävänä oli Euroopan yhdentymisen eteenpäin vieminen.

1990-luvulta lähtien on voimistunut toinen vaatimus: on pyrittävä sovittamaan yhteen halu kuulua voimakkaaseen unioniin ja halu säilyttää lujat siteet oman jäsenvaltion poliittiseen, yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään.

Meidän on toimittava siten, että sekä valtaa pitävillä että kansalaisille kehittyy voimakas ja tunnustettu eurooppalainen yhteenkuuluvuuden tunne, vaikka he samalla säilyttävät heille luonnollisesti kuuluvan kansallisen identiteettinsä.

Tämän kaiken pohjalta Laekenissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti perustaa Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan, jonka jäseniä te olette, ja antoi sille tehtäväksi valmistella unionin rakenteiden uudistusta ja, jos osoittaudumme kykeneviksi siihen, luoda edellytykset Euroopan perustuslain laatimiselle.

*

* *

Millaista ohjelmaa siis tarvitsemme?

Ja miten työskentelemme käytännössä?

Euroopan nykytilanne edellyttää meidän palaavan alkulähteille pohtimaan Eurooppa-hankkeen lopullista päämäärää.

Työskentelymme ensimmäisessä vaiheessa meidän on siis kuunneltava, vilpittömästi ja tarkkaavaisesti.

Meidän, valmistelukunnan jäsenten, on pohdittava sekä keskenämme että kaikkien keskustelukumppaniemme kanssa seuraavaa kysymystä: Mitä eurooppalaiset odottavat Euroopalta 21. vuosisadan alussa?

Meidän on lähdettävä liikkeelle ilman ennakkokäsityksiä ja muodostettava näkemyksemme uudesta Euroopasta kuuntelemalla jatkuvasti ja tarkkaavaisesti kaikkia kumppaneitamme, valtaa pitäviä ja kansalaisia, talouden toimijoita ja työmarkkinaosapuolia, paikallisyhteisöjen edustajia – jotka ovat jo läsnä täällä - sekä keskustelufoorumissa edustettuina olevien järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan jäseniä, samoin kuin niitä, jotka vain haluavat kuulua Eurooppaan.

Erityisesti meidän olisi kuunneltava kahta kohderyhmää: nuoria, joita varten toivoisin voivamme järjestää Euroopan nuorten EU-valmistelukunnan, joka pitäisi meidän istuntojemme tapaisen istunnon; ja ehdokasvaltioiden kansalaisia, jotka vasta tutustuvat Euroopan unioniin oppiakseen tuntemaan sen.

Kuunnellessamme eri osapuolia aiomme käyttää nykyaikaisia ja interaktiivisia välineitä, kuten internetiä. Kaikkien on voitava saada äänensä kuuluville, mikä tietenkin edellyttää tehokasta ja hajautettua organisaatiota. On voitava käydä vuoropuhelua, jota eivät rajoita mitkään aatteelliset tekijät.

Haluamme myös aktiivista pohdiskelua, jotta kansalaisyhteiskunta voi reagoida ehdotuksiimme, joita jatkossa teemme.

Varapuheenjohtaja Jean-Luc Dehaene on suostunut koordinoimaan valmistelukunnan toimintaa tällä alalla.

Ensimmäiset kokouksemme virittäytyvät kuuntelemaan Euroopan vaatimuksia.

Pohdinnoissamme pyrimme ennen kaikkea saamaan selville, millaisen eurooppalaiset haluavat Euroopan olevan 50 vuoden kuluttua. Haluavatko he yhtenäisyyteen pyrkivän Euroopan, joka saadaan aikaan yhdenmukaistamisella?

Vai haluavatko he mieluummin Euroopan, jossa säilytetään monimuotoisuus ja kunnioitetaan historiallista ja kulttuuri-identiteettiä? Nämä kaksi tavoitetta edellyttävät tietenkin eri lähestymistapaa.

Lisäksi meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota kysymykseen, joka Nizzan julistuksessa todettiin valmistelukunnan tärkeimmäksi tehtäväksi ja jonka merkitystä korostetaan myös Laekenin julistuksessa. Kyseessä on Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden toimivallan määrittely eli vastaus kuuluisaan kysymykseen: Kuka tekee mitä Euroopassa?

Mikä kuuluu unionin ja mikä jäsenvaltioiden toimivaltaan? Onko annettava etusija yksinomaiselle toimivallalle vai hyväksyttävä laaja jaettu toimivalta? Miten toimivaltaa on harjoitettava käytännössä, jotta se olisi kaikkien ymmärrettävissä?

Kuunnellessamme eri osapuolia voimme käyttää hyväksemme Euroopan parlamentin työskentelyn tuottamia hyödyllisiä tuloksia.

Ehkä meidän pitäisi pyrkiä helpottamaan kansalaisyhteiskuntaa edustavien keskustelukumppaniemme toimintaa käynnistämällä Eurooppa-aiheinen pohdiskelu niin kuin joissakin jäsenvaltioissa on jo tehty.

*

* *

Kuunteluvaiheen jälkeen meidän on käsiteltävä rinnakkain kahta eri aihepiiriä.

Ensinnäkin meidän on pyrittävä löytämään vastaukset Laekenin julistuksessa esitettyihin kysymyksiin. Ne voidaan jakaa karkeasti ottaen kuuteen ryhmään: Euroopan roolia koskevat peruskysymykset, toimivallan jakautuminen Euroopan unionissa, unionin välineiden yksinkertaistaminen, toimielinten toiminta ja niiden demokraattinen legitimiys, Euroopan puhuminen yhdellä äänellä kansainvälisissä yhteyksissä sekä suhtautuminen Euroopan kansalaisten perustuslakiin.

Samanaikaisesti meidän on tarkasteltava huolellisesti Euroopan tulevaisuudesta laadittuja hahmotelmia.

Tässä vaiheessa tehtävämme ei ole arvostella niitä, vaan ainoastaan tarkastella niitä ja niiden mahdollisia vaikutuksia ja verrata niiden yhdenmukaisuutta varsinkin Laekenissa esiin tuotujen kysymysten kanssa. Tarkoituksena on arvioida niiden vaikutus Euroopan tulevaisuuteen 25 ja 50 vuoden kuluttua.

Erityisesti tarkastelemme seuraavia asioita:

- EU:n toimielinten organisaatio Nizzan sopimuksen jälkeen

- liittovaltion tapaan järjestynyt Eurooppa, jota erityisesti saksalaiset korkean tason päätöksentekijät ovat esittäneet
- Euroopan komission valmisteleva asiakirja yhteisön toimintatapojen uudistamisesta
- "kansallisvaltioiden liittoon" liittyvät ratkaisut riippumatta siitä, edellyttävätkö ne toisen kamarin luomista.

Sitten kun tämä tarkastelu on saatu loppuun, valmistelukunta voi aloittaa työskentelynsä kolmannen vaiheen eli suositustensa ja ehdotuksensa laatimisen.

Meidän on vastattava perussopimusten yksinkertaistamista koskevaan pyyntöön, ja tavoitteenamme on päästä yhteen ainoaan perussopimukseen, joka olisi helppolukuinen ja -tajuinen.

Laekenin julistus antaa valmistelukunnalle mahdollisuuden valita, esittääkö se eri vaihtoehtoja vai antaako se suosituksia.

Toimintatapamme huomioon ottaen siitä olisi epäloogista päättää tässä vaiheessa.

On kuitenkin sanomattakin selvää, että suosituksella olisi suuren yleisön silmissä huomattavasti enemmän painoarvoa, jos onnistumme pääsemään laajaan yhteisymmärrykseen yhdestä ehdotuksesta, jonka takana me kaikki voisimme olla.

Yhteisymmärrys siinä asiassa tasoittaisi tietä Euroopan unionin perustuslaille.

Jotta emme kompastuisi semantiikkaan, käyttäkäämme siitä nimitystä "Euroopan unionin perustuslakia koskeva sopimus".

*

* *

Seuraavaksi selvitän työskentelytapaamme.

Jokainen meistä on tietoinen edessämme olevan tehtävän laajuudesta, jos tavoitteeksi halutaan ottaa perusteellisen keskustelun käyminen ja ehdotustemme mukaisten tekstien laatiminen.

Meille annettu yhden vuoden määräaika on suhteellisen lyhyt.

Pyrimme kaikkiin keinoin noudattamaan sitä.

Mutta totean jo tässä vaiheessa, etten ole valmis tinkimään Euroopan unionin kansalaisten kuulemisesta enkä valmistelukunnan työn tai ehdotusten laadusta.

Tässä avajaisistunnossa ei käsitellä valmistelukunnan työskentelyn käytännön järjestelyjä. Niistä sovitaan ensimmäisessä työistunnossamme.

Mutta haluaisin tuoda esille kolme seikkaa, jotka on mielestäni syytä ottaa huomioon työskentelyä suunniteltaessa.

1. Tämä ei ole hallitustenvälinen konferenssi eikä parlamentti.

Tämä on valmistelukunta.

Tämä ei ole hallitustenvälinen konferenssi, sillä emme ole saaneet hallituksilta toimeksiantoa neuvotella niiden nimissä ratkaisuihin, joita ehdotamme.

Myöskään parlamentista ei ole kyse, sillä emme ole kansalaisten vaaleilla valitsema, lakia säätävä elin. Se tehtävä kuuluu Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille.

Tämä on valmistelukunta.

Mitä se tarkoittaa?

Valmistelukunta on ryhmä miehiä ja naisia, jotka kokoontuvat yhteen valmistelevaan

yhteistä ehdotusta.

Yhtenäisyys on olemassaolomme perusta.

Valmistelukunnan neljän edustajaryhmän jäsenten ei tule pitää itseään pelkästään heidät nimenneiden tahojen eli hallitusten, Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien ja komission sanansaattajina. Kuten ei Giuliano Amatokaan ole Italian edustaja, Jean-Luc Dehaene Belgian edustaja ja minä Ranskan edustaja.

Siitä huolimatta, että kukin pitää mielessä tehtävänsä, jokaisen on kuitenkin annettava oma henkilökohtainen panoksensa valmistelukunnan työskentelyyn.

On selvää, että valmistelukunta ei voi onnistua tehtävässään, jos se jää vain erilaisten mielipiteiden ilmaisuforumiksi. Sen on oltava sulatusuuni, jossa katsantokannat kuukausien mittaan lähestyvät toisiaan.

Kuunnellessaan kansalaisia valmistelukunnan on suuntauduttava ulospäin.

Mutta pohtiessaan ehdotustensa sisältöä valmistelukunnan jäsenet kääntyvät toistensa puoleen ja luovat vähin erin "valmistelukunnan hengen".

Ulospäin kun kuuntelemme, toisiimme päin kun ehdotamme.

*

* *

2. Toinen huomautukseni koskee itse valmistelukunnan työskentelyä.

Laekenin julistuksen mukaisesti valmistelukunnan rakenteisiin kuuluvat seuraavat kaksi kokoonpanoa: puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa sekä 12-jäseninen puheenjohtajisto.

Jotkut ovat olleet huolissaan puheenjohtajiston ja täysistuntokokoonpanon roolista. On pelätty, että käytännössä puheenjohtajisto tekisi pääasiallisen työn.

Siihen totean, että minulle valmistelukunta on valmistelukunta!

On normaalia, että valmistelukunnan työtä valmistelee ja organisoi puheenjohtajisto. Se on tapana konferensseissa ja yhdistyksissä.

Mutta itse asioiden käsittely tapahtuu täällä ja avoimesti.

Muut työskentelytapojemme yksityiskohdat riippuvat laajalti Teistä ja Teidän panoksestanne.

Jos pyritte kannanotoissanne todelliseen yhteisymmärrykseen ja jos otatte huomioon valmistelukunnan muiden jäsenten ehdotukset ja huomautukset, valmistelukunnassa voidaan vähitellen päästä konsensus-pohjaiseen ehdotukseen.

3. Kolmanneksi haluaisin esittää omia pohdintojani.

Valmistelukuntamme työskentely on sitten vuonna 1955 pidetyn Messinan konferenssin ensimmäinen kerta, jolloin eurooppalaiset päättäjät tarvittavin keinoin ja määrääjän puitteissa käyvät perusteellista keskustelua Euroopan yhdentymisen tulevaisuudesta.

Tällä välin on tietenkin järjestetty useita hallitustenvälisiä konferensseja, mutta ne ovat olleet jäsenvaltioiden välisiä diplomaattitason neuvotteluja, joissa kukin on pyrkinyt legitiimisti maksimoimaan hyödyn ottamatta huomioon kokonaisnäkemystä.

Eurooppa-neuvosto on omalta osaltaan päättänyt useaan kertaan järjestää EU:n toimielinten tulevaisuutta käsitteleviä kokouksia, mutta tällaiset keskustelut ovat vain harvoin jatkuneet yhtä päivää pitempään joko kansainvälisten tapahtumien aiheuttamien paineiden tai ajankäyttöön liittyvien rajoitusten vuoksi.

Näin ollen valmistelukuntamme pyrkii luomaan ajatustyönsä pohjalta uuden perustan Euroopan unionin tulevaisuudelle.

Hyvät naiset ja herrat

Haluaisin lopuksi vedota innostukseenne.

Ranskan kielen sana '*enthousiasme*' on lähtöisin kreikan kielen sanasta '*en-thousia*', jonka merkitys on 'olla jumalan innoittamana'. Meidän kohdallamme voisi olla kyse siitä, että olemme työskennellessämme jumalattaren, Euroopan, innoittamia.

Saamme usein moitteita siitä, että emme herätä unelmia Euroopasta vaan tyydymme luomaan monimutkaisia, läpinäkymättömiä ja pelkästään talous- ja rahoitusalan asiantuntijoille tarkoitettuja rakenteita.

Unelmoikaamme siis Euroopasta!

Kuvitelkaamme rauhanomainen raja-aidoista vapautunut maanosa, jossa historialliset ja maantieteelliset ristiriidat on lopultakin sovittu ja jossa kaikki eurooppalaiset valtiot voivat yhdessä rakentaa tulevaisuuttaan kuljettuaan aiemmin eri teitä lännessä ja idässä.

Vapauteen ja mahdollisuuksiin perustuva alue, jossa kukin voi valita paikan, jossa opiskella, tehdä työtä, toteuttaa ideoitaan ja laajentaa sivistystään.

Alue, jolle on tunnusomaista se, että se onnistuu yhdistämään luovuuden elinvoiman, yhteisvastuun tarpeen sekä heikoimpien ja vähäosaisimpien suojelun.

Mutta myös alue, jossa kukoistavat erilaiset kulttuurit, jotka ovat sekä tietoisia alkujuuristaan että innokkaita käymään kulttuurivaihtoa uusien virikkeiden saamiseksi.

Ajatelkaamme myös Euroopan ääntä maailmassa. Yhtenäisyys takaa Euroopalle vaikutus- ja päätösvaltaa.

Jokainen tuntee oman kulttuurinsa rikkauden ja sen luomiskyvyn alati uudistuvan voiman.

Eurooppa on lahjoittanut ihmiskunnalle järjen, humanismin ja vapauden ihanteet.

Sen tehtävänä on välittää viestiä, jossa painotetaan maltillisuutta, yhteisesti hyväksyttäviä ratkaisuja ja palavaa sitoutumista rauhaan.

Kulttuurinen monimuotoisuus on Euroopan suvaitsevaisuuden tae.

Euroopan on myös kyettävä varmistamaan oma turvallisuutensa vaarojen luonteesta riippumatta.

Kuten näette, Euroopasta voi unelmoida!

Epäonnistuessamme kukin maa palaisi vapaakaupan logiikkaan. Meistä suurimmillakaan ei olisi riittävää painoarvoa maailman jättiläisten rinnalla. Jäisimme kukin oman itsemme varaan pohtimaan synkkinä alennustilamme ja alistetun asemamme syitä.

Vetoomus innostumisen puolesta koskee kaikkia eurooppalaisia, mutta aivan ensimmäiseksi meitä itseämme.

Jotta innostuksemme leviäisi ja vakuuttaisi muut, meidän on pyrittävä kaikin voimin onnistumaan tehtävässämme, joka on muodoltaan vaatimaton mutta sisällöltään valtaisa, sillä jos onnistumme tehtävässämme saamamme toimeksiannon mukaisesti, saavutus valaisee Euroopan tulevaisuuden.

Eläköön Eurooppa!

Kiitos.
